

Nekī Kā Peđ

Taurait : Yashaayaah 61

Allaah rabbul azeem ne apnī taaqat mujh me phuṇkī hai.

Allaah taa'älā ne mujhe chunā hai

ki maiñ pareshaan logoñ ko accī khabar sunaaun.

Usne mujhe ṭute dil waaloñ ko shifā dene ke liye bhejā hai,

aur un logoñ ko āzaad karne ke liye ki jo qaid haiñ,

aur un logoñ ko jo añdhere se ghire hue haiñ.⁽¹⁾

Mujhe ye ailaan karne bhejā gayā hai

ki Allaah taa'älā kī k̄haas meharbaanī kā waqt ā gayā hai,

aur us din ke baare me bataane ke liye ki jab bure logoñ ko sazā milegī.

Taaki jo log ġam se bhare hue haiñ unheñ ye sun kar sukuṇ mil sake.⁽²⁾

Mere watan kī zameen par jo bhī takleef me hogā,

maiñ unke saroñ se raak̄h̄ haṭā kar taaj pahanaauṅgā.

Unke ġam le kar k̄hushī atā karuṅgā,

maayusī kī jagah ummeed kī chaadar atā karuṅgā.

Tab wo log nekī kā ek baḍā peđ kahalaeeñge,

jisko Allaah rabbul azeem ne apnī azmat ke liye ugaayā ho.⁽³⁾

Wo log kaī pushtoñ pahale tabaah ho chuke,

shaharoñ ko phir se ābaad kareñge.

Wo khañdar ho chuke shaharoñ ko phir se basā leñge.⁽⁴⁾

Anjaan log āeñge aur tumhaarī bheđoñ ko charaayā kareñge.

Dusre mulk ke logoñ ke bacche tumhaare kisaan hoñge

aur tumhaare baaجوñ kī dekhbhaal kareñge.⁽⁵⁾

Tumko Allaah taa'älā kā imaam kahā jaaegā,

log kaheñge ki tum hī Allaah taa'älā ke k̄hidmatgaar bande ho.

Tumhaare paas saarī duniyā ke k̄hazaane hoñge.

Tumhaare dushman bhī tumhaarī izzat kareñge.⁽⁶⁾

Tum ko beizzī ke bajaae tumhaare haq kā do gunā diyā jaaegā.

Tumhaare log badnaamī se bach jaaeñge aur usī me k̄hush raheñge jitnā unke paas hai.

Unko apnī zameenoñ me dughnā hissā milegā,⁽⁷⁾

aur unkī k̄hushhaalī hameshā qaayam rahegi.

Kyunki Allaah taa'älā kahtā hai, "Maiñ tumhaarā rab huñ, jisko iñsaaf pasañd hai."

Maiñ lūt-paaṭ aur har ḡalat kaam se nafrat kartā huñ.

Maiñ iñsaaf karuṅgā aur logoñ ko wahī duṅgā jiske wo haqdaar haiñ.

Maiñ unke saath kabhī nā k̄hatm hone waalā ek ahad karuṅgā.⁽⁸⁾

Aur unkī aulaadeñ dusre k̄haandaanoñ me mashahur hoñgī,

aur unse paidā hone waalī nasleñ sab logoñ me.

Jo bhī unheñ dekhegā wo unheñ pahachaan legā

kyuñki ye wo log hoñge ki jinko Allaah taa'älā ne barkat se nawaazā hogā.⁽⁹⁾

Maiñ apne rab se bahut k̄hush huñ!

Merā dil Allaah rabbul azeem kī hamd-o-sanā kartā hai,

kyuñki usne mujhe nijaat ke kapde atā kie haiñ,

aur mujhe nekī ke libaas me lapeṭ diyā hai.

Maiñ is tarah se sajā huñ kī jis tarah ek dulhā apnī shaadī ke liye taiyaar huā ho;

maiñ ek dulhan kī tarah zewroñ se sajā huā huñ.⁽¹⁰⁾

Jis tarah se zameen peđoñ ko ugne me madad kartī hai,

aur ek baaġ beejoñ se kopleñ phuṭne me;

isī tarah se, Allaah rabbul azeem nekī ko qaayam karegā,

aur apnī taareef duniyā ke har khaandaan aur qaum ke saamne karawaayegā.⁽¹¹⁾